

не може да познае мъдростта. Любовта, мъдростта и истината представятъ живи сили въ природата, съ които човѣкъ трѣбва да се обмѣни. Познаването е вътрешенъ процесъ. Следователно, да познаешъ човѣка, това значи, да си готовъ да направишъ за него това, което той иска. Същевременно и той трѣбва да бѣде готовъ да направи за тебе това, което ти искашъ. Тукъ не може да се яви никакво противоречие, защото познаването е свързано съ разумността. Само разумниятъ човѣкъ познава нѣщата. Когато човѣкъ се моли на Бога и не получава отговоръ на молитвата си, едно отъ дветѣ е вѣрно: или той не познава Бога, или Богъ не го познава.

Единъ беденъ човѣкъ се молѣлъ на Бога да му изпрати малко пари, да посрещне нуждитѣ си. Край кѣшичката на бедния миналъ единъ богатъ човѣкъ. Той чулъ молитвата му и на прозореца на бедния оставилъ една кесия, пълна съ пари. Като видѣлъ кесията, бедниятъ веднага я взелъ и благодарилъ на Господа, че толкова скоро отговорилъ на молитвата му. Богатиятъ, който билъ скритъ задъ кѣшичката, чулъ благодарността на бедния, отправена къмъ Бога, и му казалъ: Слушай, братко, азъ чухъ молитвата ти, а не Богъ. Кесията съ паритѣ е моя, азъ ти помогнахъ. Бедниятъ отговорилъ: Азъ благодаря на Бога, че те е накаралъ да ми помогнешъ. Ако Той не бѣше те накаралъ, ти никога нѣмаше да направишъ това. Богатиятъ продължилъ